

Sygn. akt V CZ 47/20

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Monika Koba

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa M. G.

przeciwko Z. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 września 2020 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w L.

z dnia 10 czerwca 2020 r., sygn. akt II Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2020 r. Sąd Okręgowy w L. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego Z. K. od wyroku Sądu Rejonowego w L., w sprawie o zapłatę.

W zażaleniu pa to postanowienie pełnomocnik procesowy pozwanego wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁵§1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Z przepisu tego wynika, że warunkiem

dopuszczalności skargi kasacyjnej jest skuteczne doręczenie orzeczenia wraz z uzasadnieniem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2019 r., IV CZ 75/19, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2018 r., II CZ 98/17, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2016 r., II CSK 431/15, OSNC-ZD 2017/1/10).

W sprawie wniosek o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem złożył aplikant adwokacki upoważniony do zastępstwa w sprawie na podstawie art. 77 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. „Prawo o adwokaturze” (jedn. tekst: Dz. U. z 2019 r., poz. 1513 ze zm.)

Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy o adwokaturze aplikant adwokacki po sześciu miesiącach aplikacji adwokackiej może zastępować adwokata przed sądami, organami ścigania, organami państwowymi, samorządowymi i innymi instytucjami. Jednak w myśl art. 77 ust. 5 tej ustawy umocowanie aplikanta do sporządzania i podpisywania pism procesowych musi wynikać z wyraźnego upoważnienia adwokata. Wskazane przepisy regulują więc dwie różne kwestie, mianowicie zwykłe zastępowanie adwokata oraz umocowanie do sporządzania i podpisywania pism. Skuteczne złożenie wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem niewątpliwie wymaga umocowania w trybie art. 77 ust. 5 ustawy (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2018 r., IV CZ 94/17, niepubl.).

Nie ma zatem wątpliwości, że udzielone aplikantowi upoważnienie do zastępstwa w sprawie na podstawie art. 77 ustawy o adwokaturze nie spełniało wymagań z art. 77 ust. 5 tej ustawy. Tym niemniej trzeba podkreślić, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego dopuszcza się możliwość następczego potwierdzenia czynności wadliwie umocowanego pełnomocnika (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2016 r., I CSK 218/15, niepubl., uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2009 r., III CZP 118/08, OSNC 2009/6/76). W okolicznościach sprawy do takiego potwierdzenia doszło w wyniku odebrania przez adw. M. L. wyroku z uzasadnieniem i podjęcia dalszych czynności procesowych z tym związanych.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

jw